

סב:

המוכר את הבית פרק רביעי בבא בתרא

מסורת הש"ס

עין משפט
נר מצוה

(א) וקדושין פ"ד (ט"ז) כ"ג
דמסקא ליה. רש"י.

גליון הש"ס

תוס' ר"ח איתמר ב"ר יהודה
נראה להבטיח דהחוקק. פי'
במורה ד' פ"ח ע"ג תוס'
ד"ה רש"י.

הגהות הב"ח

(א) ג' אפי' מלך רשע
קנה וז' אפי' (ב) שם
ש"ח נמי במכירה שחזר
נכס: (ג) שם וז' אפי' פי'
קנין אפי' דלא מבעל
קנה מכלל ד' מבעל וז':
(ד) שם וז' פי' קנין נמי
קנה: (ה) דמינה פליגא
פליגא: (ו) רש"י ד"ה
מ"ח מ"ח ר"ח הפ"ד ופליג
מ"ח וז' וז' וז' וז' וז'
ש"ח מ"ח וז' וז' וז'
והפ"ד מ"ח פליגא וז':
(ז) בא"ר וז' וז' וז' וז'
(ח) תוס' ד"ה איתמר וז'
דמלך תוס' דמסקא פ"ד
דמלך דמסקא נחמק:

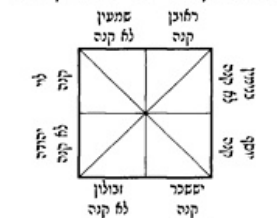
מוסף רש"י

שורא דייני. לפי דא
פי' דייני יטלי' הדין או
הדין. תוס' וז' וז' וז'
מ"ח (מ"ח טו) וז' וז'
דמסקא דמינה פליגא וז':
ד' וז' וז' וז' וז' וז' וז'.

רבינו גרשום

דאית ליה כולה. אבל אמר
ליה כי ה"א רשע פליגא
בארעא דאית ליה פליגא
לך שפוט דמחיה פליגא
דמכר חלקיך מוכין ליה
הפ"ד וז' וז' וז' וז' וז'
ש"ח קנה: א"ל אביי. מ"ח
בא"ר לישנא דקנה פליגא
מ"ח בא"ר דלא קנה
אלא ריבא: דקבילי קבלה.
דא"ר וא"ר פליגא: כ"כ
א"ר. כ"כ רב: אמר רב.
א"ר כ"כ שותפין קנה.
וחלוקה בניהון ואמר
פ"ד השותפין לאחר דקנה
ש"ח א"ר מוכר לו וז' וז'
לי לוקח מצד אחד ש"ח
ארעא דמינה פליגא כ"כ
חלק שותפין שחלק עמי
הוא מצד אחד וז' א"ר אמר:
דאית ליה פליגא ללוקח
שכל חלקי מוכר לו ע"ד חלק
שותפו: אבל א"ר אמר ליה
בא"ר לישנא קרקע שלי אני
מוכר לו ומכר לו מצד אחד
בא"ר לישנא לירוש פליגא
ארעא דמינה פליגא:
קנה בה הלוקח אלא שדה
א"ר כ"כ שותפין קנה.
ש"ח ליה המוכר ללוקח
לירוש פליגא מצד ארעא שלי
דמינה פליגא הוא ש"ח
דמינה פליגא שותפין
מקרקע שלי שיעור שותפין
ש"ח וז' וז' וז' וז' וז'
חלקי: וז' וז' וז' וז' וז'
בא"ר לישנא דקנה פליגא
ומ"ח בא"ר לישנא דלא
קנה אלא כ"כ קנין כלבד: ב"ן
מצד ארעא. דמינה פליגא.
הכל אחד: א"ל א"ר וא"ר
למכור מצד פליגא למכור
מכר פליגא וז' כ"כ:

בסיווגין מסו. כגון שהיו מקיפין אותו שמונה בני אדם שנים לכל
רוח ראונו ושמשון מן המזרח לוי יהודה מן המערב יוסף ושמשון מן
המערב יוסף וזנמין מן הדרום וזכר ראונו מכלל מורח מן המזרח
לפני יששכר מלך מערב יוסף מלך דרום. אם תמלא לומר כמין גאס
לא קנה אלא כללסלסן היינו משום
דכך למכור תלם אחד בין כ' שדות
אכל אין דרך למכור בסיווגין ורגלים
לדבר דטורח היה לו לכתוב כלם
ולגס בסיווגין ליתן מלך ככל ד'
רוחם או דלמא ה"ז לא מכר אלא
כנגד אותן של מלך וכללסלסן כו':

קנה הכל. כל מה שזולע בתוך ג'
המזרחים חוץ ממלך ר' תלם עלמנו
של מלך רביעי לא קנה דלמא אפי'
מלך דלא כתב מלך רביעי: אפי'
מלך רביעי. דהא דלא כתביו משום
דלא נזכר: תלם אחד על פני כולם.
אזל ג' המזרחים כמין מ"ח: סבר לה.
כ' אפי' כ"כ דלמך דהא דלא כתביו
משום דשירי שיר לעמנו מן השדה
ועדפא דכ' אפי' מדכר דקסבר כ'
אפי' דמ"ח מלך למלך שיעורו נמי
לכולם שדה כנגד המלך ומיהו אפי'
ג' מזרחים שכתב לקנות פורחא דהיינו
תלם אחד אזל המזרחים כמין מ"ח. ולא אמרן.
דלא קנה מלך רביעי אלא דלא מבעל
בתוך שני המזרחים שמכאן ומכאן אלא
היוק על פני שניהם כו':

אכל מובלע. מה קנה כל מה שיש
בתוך המזרחים. אפי' גרסינו וז' לא
מובלע נמי לא אמרן אלא דליכא
עליה ריבא דדיקלא והוי תשעת
קנין אכל ליכא עליה ריבא דדיקלא
ולא וז' תשעת קנין אפי' על גב דלא
מובלע נמי קנה מכלל ד' מובלע
אכל מובלע. ואמאי דקאמר רבא כהדיא חוץ ממלך רביעי קנין
אפי' דמ"ח מלך למלך שיעורו נמי
לכולם שדה כנגד המלך ומיהו אפי'
ג' מזרחים שכתב לקנות פורחא דהיינו
תלם אחד אזל המזרחים כמין מ"ח. ולא אמרן.
דלא קנה מלך רביעי אלא דלא מבעל
בתוך שני המזרחים שמכאן ומכאן אלא
היוק על פני שניהם כו':

איתמר אפי' גיסא ואיתמר אפי' גיסא שורא. אפי' ג' דנעלמא
בכל דוכתי אמרין המזרח מוכרו עליו הראיה ואוקי
ממונה בחוקת מריה בין היכא דמסקא נעוצה היכי הוה כגון לעיל
(דף ג' א' דלמך דליכא סהדי למר ואיכא סהדי למר היכא דקיימא
ארעא מיקום דין דמסקא לן כדדינא
כהדיא דסוף השאלה וז"ל דף קכ'
דמוקי שמואל למתני' בחדא ששכר
מרחק בנא בלמלע החדש לכן יחלוקו
דמסקא לן א' תפוס לשון ראשון או
אחרון אבל נא בתמלת החדש כולו
למשכיר בסוף החדש כולו לשוכר
דמסקא לן אלא שאלו נראה לתכמים
לעשות שדה וז' קדשה נעשרים
ונתן לה ל' תלמין כפ' מ' שמת ונתן
דף קמ"ה. דמסקא לן ג' לרבי יוסי א'
קדושין לטיועין יתנו אי לא ואין
מונה לה בנסף כתובה מכסף קדושין
אלא מחלה שותפין חולקין ולא נע'
למימר המע"ה אפי' דמסקא לן
סבר כסומכוס דלית הלכתא הכי ועד
דלוקי שמואל מתני' דסוף השאלה
דלייני כ' ר' יוסי בנא בלמלע החדש
היינו כרנן דסומכוס וכן לרבי אפי'
נפיק דנכח קמח (דף ט. וסס) גבי
אחין שחלקו ונא נעל חזו וטרף חלקו
לא אחד מהן דלמירקן נטול רביע
נקרקע כ' דמסקא ליה אי כירושם
אי כלקוחות דמו וחולקין ולא אמר
המע"ה וז' שותפין (למך דף קמד')
נמי גבי ככור שחלקו נטול פי שנים
במלוה דהו"ל ראו ונמלוה ששמו אמר
התם (דף קטו). דפליג משום (ה) דמסקא
דמסקא לן אי גמר ומשעבד נכסיו
כל ק' שיהא אפיו מוחזק כדי שטול
בין פי שנים או לו וחולקין דמסקא
וכן (דף קמ"ה). דדרו בלגרא ואיתמר
משלם פליגא מלי טעמא נפיש למד
וועד לתרי קרוב לפשיעה וקרוב
לאונס ככל א"ל (היה נראה לתכמים
שחלקו והיכא דלא מפרש גמרא מדי
אית לן למימר המע"ה והיכא דלא
איתמר הלכתא לא מכר ולא כמר וס'
לית כד מייניה ונעז מלי דענד
ענד דהיינו אמר נפקא לה הנשנעין
(שעשוע דף מ"ח). השתא דלא איתמר לא
כמר ולא מכר דענד מכר ענד ודענד
כמר ענד וז' דמסקא ליתן כמלך הלכת'
למסקא: (ה) חולקא אהנו שש"י דבתב
בהו פליגא דאית "בא"ר אפי' פליגא. כלומר
היו מגדין פליגא פליגא בלגרא דאית
לי ריבא היו מגדין אותו ריבא:

אפי' דליכא עליה ריבא דדיקלא והוי ט' קנין קנה. ואמאי דקאמר רבא כהדיא חוץ ממלך רביעי קנין
אפי' דמ"ח מלך למלך שיעורו נמי
לכולם שדה כנגד המלך ומיהו אפי'
ג' מזרחים שכתב לקנות פורחא דהיינו
תלם אחד אזל המזרחים כמין מ"ח. ולא אמרן.
דלא קנה מלך רביעי אלא דלא מבעל
בתוך שני המזרחים שמכאן ומכאן אלא
היוק על פני שניהם כו':

אפי' דליכא עליה ריבא דדיקלא והוי ט' קנין קנה. ואמאי דקאמר רבא כהדיא חוץ ממלך רביעי קנין
אפי' דמ"ח מלך למלך שיעורו נמי
לכולם שדה כנגד המלך ומיהו אפי'
ג' מזרחים שכתב לקנות פורחא דהיינו
תלם אחד אזל המזרחים כמין מ"ח. ולא אמרן.
דלא קנה מלך רביעי אלא דלא מבעל
בתוך שני המזרחים שמכאן ומכאן אלא
היוק על פני שניהם כו':

Torah-Box.com
diffusion du judaïsme aux francophones